

Udvalget indstillede Lovforslaget til Vedtagelse uforandret. *Venstre* havde i Udvalget hævdet, at en større Part af Udgifterne til Jordmodervæsenet burde betales af Staten; men da Indenrigsministeren ikke havde villet imødekomme en Henstilling herom, undlod man at stille Ændringsforslag.

Lovforslaget vedtoges i Landstinget med 61 Stemmer, i Folketinget med 106 Stemmer.

48. Lov om Ændringer i Lov for Færøerne Nr. 76 af 12. Marts 1923 om den kommunale Beskatning. (Indenrigsminister *Bertel Dahlgaard*). [A. Sp. 2937. — C. Sp. 77 og 163].

Fremsat i Landstinget $23/11$ (L. Sp. 124). 1. Beh. $20/1$ (L. Sp. 338). 2. Beh. $25/1$ (L. Sp. 346). 3. Beh. $27/1$ (L. Sp. 452). *Oversendt til Folketinget*. 1. Beh. $2/2$ (F. Sp. 3537). 2. Beh. $7/2$ (F. Sp. 3598). 3. Beh. $9/2$ (F. Sp. 3728). *Loven stadfæstet 16. Februar 1939.* (Lov-Tid. Nr. 36).

Ved denne Lov skærpes de paa Færøerne gældende Regler om *Tilbageholdelse i Lønning* til Dækning af skyldig personlig Kommuneskat paa lignende Maade, som det i det øvrige Kongerige skete ved den kommunale Skattelovs Revision i 1937 (Aarbog 1936—37, Side 315), idet Tilbageholdelse fremtidig ikke blot kan ske for ugifte Skatteydere (med indtil en Trediedel af Lønningen), men ogsaa til Dækning af gifte Skatteyderes Restancer, for disses Vedkommende dog kun med højst en *Sjattedel* ved hver Lønudbetaling. Det er i alle Tilfælde en Betingelse for at stille Krav om Tilbageholdelse, at det Tidspunkt er indtraadt, da Udpankning kan begæres.

Efter Lagtingets Forslag kunde der for de gifte Skatteydere tilbageholdes indtil en *Fjerdedel* af Lønningen, og Tilbageholdelse skulde kunne kræves uden forudgaaende forgæves Udpankning. Indenrigsministeren fandt det dog rigtigt at affatte Lovens Regler i Overensstemmelse med de tilsvarende Forskrifter i Loven af 18. Februar 1937 om personlig Skat til Kommunen, og i den af Ministeren foreslaede Skikkelse gennemførtes Lovforslaget med enstemmig Tilslutning i begge Ting.